

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ «ІНФОРМАЦІЙНОЇ» АГРЕСІЇ В СУЧАСНИХ
КОНФЛІКТАХ**

Внаслідок глобальної інтеграції та посилення суперництва між країнами на світовій арені суттєво зросло значення інформації для досягнення політичних та економічних цілей. «Інформаційна» агресія та інформаційні війни стали невід'ємною частиною політики багатьох країн. Сучасні інформаційні технології дають змогу реалізувати власні інтереси без застосування військового інструментарію, послабити або, навіть, зруйнувати конкуруючу державу, не застосовуючи сили, за умови, якщо ця держава не усвідомить реальних і потенційних загроз негативних інформаційних впливів та не створить дієвої системи захисту і протидії цим загрозам.

Окупація психологічного та духовного просторів, яка відбувається за допомогою «інформаційної» агресії, не має нічого спільного із традиційними військовими баталіями, коли сторони конфлікту вступають у безпосередню збройну сутичку. Перемога на цих полях може відбутися і за відсутності ескалації до прямого масштабного озброєного протистояння. Свого часу Радянський Союз зазнав нищівної поразки у „холодній війні”, тому що не зміг її розгледіти, не зміг відійти від традиційних стереотипів класифікації міжнародних конфліктів, та вважав, що головним його проявом є використання збройних засобів.

Знищення військового потенціалу супротивника, встановлення контролю над територією та економічними ресурсами внаслідок силового протистояння – це лише локальна перемога. Переможець не може відчувати себе впевнено на окупованій території, адже у переможеного зберігається відданість культурним цінностям, що складають підґрунтя національної самосвідомості та цивілізаційний фундамент, що об'єднує народ (соціальну групу) у прагненні встати на захист своїх духовних святинь, які пробуджують волю до боротьби.

Окупація інформаційного (психологічного) простору – це перемога над свідомістю переможеного, який, хоча і усвідомлює факт цієї окупації у політичній сфері, ЗМІ, літературі та мистецтві, науці, освіті та соціальній сфері в цілому, але втрачає здатність до опору. Тобто він хоча і розпізнає зло, але стає неспроможним чинити опір агресору. Завоювання духовного простору – це абсолютна перемога, за якої переможений не лише втрачає здатність відстоювати свої цінності, а повністю асимілює ті „фальшиві” цінності, які упродавив переможець. У цьому випадку переможений не лише не розпізнає зло, а вже сприймає зло як добро, підкорюється диктату переможця, погоджується бути його рабом. Це капітуляція духу, який підкорився агресору.

Отже, від захищеності суспільства і особи від деструктивних впливів інформації у ЗМІ залежить не лише інформаційна безпека держави, а й її державний суверенітет.

Науковий керівник – О.Г.Семенюк, доц.